

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1523/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Baby's joy DOO Priština, кога заступа пуномоћник Радоје Алексић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1248/20 од 10.12.2020. године, у седници већа од 15.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1248/20 од 10.12.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 573/12 од 14.01.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете за одузето теретно возило рег. ознаке ... износ од 196.173,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставовима другим и трећим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде за коришћење истог теретног возила за период од 07.05.1999. године до 10.03.2011. године износ од 858.880,00 динара и за период од 11.03.2001. године до 31.10.2009. године износ од 26.494.522,67 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 434.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1248/20 од 10.12.2020. године преиначена је првостепена пресуда у првом и четвртм ставу изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете за теретно возило рег. ознаке ... износ од 196.173,00 динара са законском затезном каматом од 14.01.2016. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 160.000,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, АА, оснивач тужиоца, је 10.05.1999. године припадницима полиције у Приштини предао на чување теретно возило у власништву тужиоца регистарске ознаке ... јер су нека лица покушала да му одузму возило. Сагласио се да полиција користи возило, па је возило регистровано на полицијске таблице. Након завршетка бомбардовања 1999. године тужилац је захтевао враћање возила. Тужиоцу није враћено возило, нити тужена зна где се возило налази.

Тужбом од 17.03.2006. године тужилац је захтевао од тужене предају возила. Тужба је преиначена 27.04.2010. године тако што је уместо предаје возила захтевана накнада материјалне штете у висини вредности возила.

Према налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке вредност предметног возила на дан подношења тужбе 17.03.2006. године износи 196.173,00 динара.

Према становишту првостепеног суда, потраживање тужиоца на име накнаде материјалне штете је застарело на основу члана 376. става 3. у вези члана 371. ЗОО јер је обавеза тужене, као оставопримца, да врати возило тужиоцу доспела након завршетка бомбардовања 1999. године, а тужбени захтев за накнаду материјалне штете у висини вредности возила тужилац је истакао 27.04.2010. године.

Према становишту другостепеног суда, тужилац је активно легитимисан јер је 2002. године регистрован у Косовској агенцији за регистрацију пословања, која је организована под патронатом привремене међународне управе, и то са истим именом, оснивачем, директором и седиштем под којим је био регистрован у Привредном суду у Приштини почев од 1997. године. Потраживање тужиоца на име накнаде материјалне штете није застарело јер је тужилац захтевао враћање возила од оставопримца, а како возило не може бити враћено, захтевао је накнаду штете у висини вредности тог возила у складу са чланом 262. ЗОО, те је прекид застарелости наступио 17.03.2006. године када је тужба поднета.

Нису основани ревизијски наводи којима се истиче да тужилац није активно легитимисан у овој парници. Имајући у виду да је администрација на Косову од 2001. године организована под патронатом привремене међународне управе, чињеница да је тужилац 2002. године регистрован у Косовској агенцији за регистрацију пословања са истим именом, оснивачем, директором и седиштем под којим је био регистрован у Привредном суду у Приштини почев од 1997. године је доказ правног следбеништва.

Ревизијски наводи којима се истиче да је потраживање тужиоца на име накнаде материјалне штете у висини вредности возила застарело нису основани. Тужилац је тужбом од 17.03.2006. године, у складу са чланом 718. ЗОО, захтевао од тужене

враћање теретног возила које је припадницима полиције у Приштини предао на чување 10.05.1999. године. Тужилац је, у складу са чланом 262. ЗОО, тужбом захтевао испуњење уговорне обавезе, а како тужена није могла да испуни обавезу и врати возило, тужилац је захтевао исплату вредности возила. Стога је и застаривање за накнаду штете у висини вредности возила прекинуто подношењем тужбе 17.03.2006. године. Тужилац је одмах након бомбардовања 1999. године захтевао од тужене враћање возила, а потом поднео тужбу 17.03.2006. године из чега следи да је и тужбени захтев за накнаду штете истакнут у року из члана 371. ЗОО.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, одбио захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успела у овом поступку.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић